

[Kaj Hansen]

demokratiske problemer på udmærket vis. Jeg siger analyseret på udmærket vis, men konkrete konklusioner er der jo ikke meget af, og det har i og for sig heller ikke været arbejdsgruppens opgave at stille konkrete lovforslag, det må være ministeren og regeringen, som kommer med noget sådant.

Når man læser ministerens redegørelse og dens konklusioner: at der kun er brug for mindre justeringer, og så ser de justeringer, som forslås, kan man dog ikke andet end skuffes. Lige så skuffet blev jeg i og for sig, da jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, den designerede borgmester. Jeg synes ikke, det var mange visioner om nærdemokratiet, han kan møde med, når han nu dukker op i Vejle på den post. Man kan sige om såvel den socialdemokratiske ordfører som om ministerens redegørelse, at her er i sandhed ikke tale om dristighed, nytænkning eller visioner. Det er alt i alt en tynd kop te.

Dog må det siges, at det ganske rigtigt påpeges i redegørelsen, at kommunerne har en række nærdemokratiske muligheder, som ikke bliver udnyttet, at det uden udtrykkelig lovhjælp er muligt for en kommunalbestyrelse at overlade til forbrugernævn eller råd at træffe beslutninger på kommunalbestyrelsens vegne, at, som det f. eks. nævnes, én eller flere idrætsorganisationer kan bestyre idrætsanlæg, beboergrupper kan lede medborgerhuse osv., og at der også er adgang til vejledende folkeafstemninger i kommunen som helhed eller i dele af kommunens område. Vi skal imidlertid arbejde for, at de muligheder udnyttes ude i kommunerne, og der melder sig jo så det spørgsmål, om den omstændighed, at kommunerne har de muligheder, gør, at vi så er færdig lovgivningsmæssigt med den side af sagen. Hvis nu kommunerne ikke benytter disse muligheder, skal de så ikke lovmæssigt pålægges at benytte disse muligheder? Det er jo bl. a. det, man også skal tage stilling til.

Vi fik jo heldigvis droppet de foreslåede bydelsråd, da vi behandlede forslaget om Københavns forfatning. Det, der i virkeligheden er brug for, er vel nok en videreudbygning af de lokalråd, som vi kender i dag, og her vil jeg gerne tillade mig at citere fra betænkningen 10.6.4, hvor man siger: »Endelig ønsker arbejdsgruppen at understrege, at kommunalbestyrelsen ved udvælgelsen af medlemmer til lokaludvalg...« - nu kalder

de dem udvalg, hvorfor de gør det, når man alle andre steder kalder dem lokalråd, får stå hen - ». . . bør tilstræbe, at medlemmerne har bopæl i vedkommende lokalområde, idet dette må anses for af afgørende betydning for tilknytningen mellem lokalområdet og lokaludvalget. For at inddrage flest mulige borgere i det kommunale arbejde kan der tillige være grund til at vælge lokaludvalgenes medlemmer uden for kommunalbestyrelsens midte, og medlemmerne behøver ikke at være partipolitikere, tværtimod kan det være et spørgsmål, om der ikke bør lægges vægt på at få inddraget andre personkredse, således som det også er tilfældet i de nuværende københavnske lokalråd. Repræsentanter for fritidsorganisationer, handelsstandsforeninger, lejerforeninger, grundejerforeninger m. v. kan sikre en bredde og kontakt til befolkningsgrupper, der måske ellers ikke ville blive inddraget i det kommunale arbejde.«

Det er for så vidt helt rigtigt, hvad der står her. I det følgende afsvækker man dette på forskellig måde, men jeg er helt overbevist om, at det er det, man må køre videre med på det område, således at man efterhånden udbygger disse lokalråd og også overdrager beføjelser til dem af den ene eller den anden art.

Det er også nødvendigt, at man prøver at give indflydelse til befolkningens organisationer - fagforeninger og lejerorganisationer - på de områder, som de naturligt arbejder med. I kommunalbestyrelserne er det ikke altid bestemmelserne, der er noget i vejen med, det er ofte viljen i kommunalbestyrelserne til at være med til at sikre den bedst mulige kontakt med borgerne og udnytte nærdemokratiets muligheder.

Der er også en del andre ting, jeg gerne vil inddrage i denne forbindelse. Det er på en måde noget, jeg har lært i folketinget, men det behøver det jo ikke at være ringere af.

Vi har den praksis, at organisationer og for øvrigt også enkeltpersoner kan få foretræde for folketingets udvalg. Vel har vi ofte kritiseret den form, det har, hvor folketingsmedlemmerne i udvalgene kun kan stille spørgsmål til deputationerne, men jeg vil mene, det er noget, man skulle bygge videre på i kommunerne. Jeg er bekendt med, at det i Københavns kommune foregår i en vis udstrækning, at deputationer får foretræde for det ene eller det andet udvalg, men mig be-